

ای مؤمنان! چون روز جمعه برای نماز ندا دهند پس به سوی ذکر خدا بشتابید، و خرید و فروش را رها کنید! این برای شما بهتر است اگر دانا باشید (۹) چون نماز پایان گرفت در زمین پراکنده شوید و جویای احسان و روزی خدا باشید! و خدا را بسیار یاد کنید تا پیروز شوید (۱۰) چون تجارت یا سرگرمی و تفریحی را ببینند به سوی آن متفرق می‌شوند، و تو را درحالی که [برای خواندن خطبه] ایستاده‌ای رها می‌کنند! بگو: آنچه نزد خداست از سرگرمی و تفریح و تجارت بهتر است، و خداوند بهترین روزی‌دهندگان است (۱۱)

سوره منافقون

مدنی ۱۱ آیه

به نام خدا که رحمتش بی اندازه است و مهربانی اش همیشگی

چون منافقان نزد تو آیند می‌گویند: گواهی می‌دهیم که تو یقیناً فرستاده‌ی خدایی. خداوند می‌داند تو فرستاده‌ی او هستی ولی خداوند گواهی می‌دهد که مسلماً منافقان دروغ‌گویند (۱) سوگندهایشان را سپری قرار داده‌اند پس [دیگران را] از راه خدا بازداشتند، بد است آنچه را همواره انجام می‌دهند! (۲) این بدان سبب است که [نخست] ایمان آوردند سپس کافر شدند، در نتیجه بر دل‌هایشان مُهر [عدم فهم حقایق] زده شد، نهایتاً نمی‌فهمند (۳) چون آنان را ببینی اندامشان تو را شگفت‌زده می‌کند، و اگر سخن بگویند [به علت جذابیت در گفتار] به سخنانشان گوش می‌دهی، درحالی که گویی چوب‌های خشکی هستند که [به دیوار] تکیه داده شده‌اند، هر فریادی را به زیان خود می‌پندارند، اینان دشمن‌اند، از آنان برحذر باش! خدا آنان را بکشد! چگونه آنان را منحرف می‌کنند (۴)

چون به آنان گویند: بیایید تا رسول خدا برایتان آمرزش بخواهد. [مغرورانه] سرهایشان را برمی گردانند، و آنان را می بینی که متکبرانہ اعراض می کنند (۵) چه برای آنان آمرزش بخواهی چه نخواهی برای ایشان یکسان است، خدا هرگز آنان را نمی آمرزد، مسلماً خداوند مردم منحرف و نافرمان را هدایت نمی کند (۶) اینانند که می گویند: به کسانی که در کنار پیامبرند انفاق نکنید تا پراکنده شوند، و حال آن که خزانه های آسمان ها و زمین در سیطره خداست ولی منافقان نمی فهمند (۷) می گویند: اگر به مدینه بازگردیم یقیناً کسی که نیرومندتر است [عبداللہ بن اُبی] آن را که خوارتر است [محمد صلی اللہ علیہ وآلہ] از آن جا بیرون می کند! در حالی که توانایی غیرقابل شکست برای خدا و پیامبرش و مؤمنان است، ولی منافقان آگاه نیستند (۸) ای مؤمنان! مبادا اموال و اولادتان شما را از یاد خدا غافل کند! آنان که غافل می شوند تباه کنندگان [سرمایه های وجودی خود] هستند (۹) از آنچه روزی شما کرده ایم انفاق کنید پیش از آن که هریک از شما را مرگ دررسد و بگوید: پروردگارا! چرا تا مدتی کوتاه [مرگ] مرا به تأخیر نیانداختی تا انفاق کنم و از درست کاران باشم؟ (۱۰) خداوند [مرگ] کسی را چون پایان عمرش فرا رسد به تأخیر نمی اندازد، و خداوند به اعمالی که انجام می دهید آگاه است (۱۱)